

Sygn. akt *XVII AmT 21/19*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	Sędzia SO Małgorzata Perdion-Kalicka
Protokolant –	st.sekr.sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu 10 września 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania **M. L.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z 3 października 2018 r. Nr (...)

1. oddala odwołanie;
2. zasądza od M. L. na rzecz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Małgorzata Perdion-Kalicka

Sygn. akt XVII AmT 21/19

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej decyzją z 3 października 2018 r., Nr (...), na podstawie art. 210 ust. 1 i 2 oraz art. 209 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 1907 z późn. zm., dalej: Pt) w związku z art. 29 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 2062 z późn. zm., dalej: ustawa o wruist), oraz na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 1257 z późn. zm., dalej: kpa) w zw. z art. 206 ust. 1 Pt, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na Pana M. L., współnika spółki cywilnej (...).pl s.c. M. B., M. L. z siedzibą ul. (...), (...)-(...) L. w związku z niewypełnieniem obowiązku udzielenia informacji, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2014 i 2017, nałożył:

na Pana M. L., współnika spółki cywilnej (...).pl s.c. M. B., M. L. z siedzibą ul. (...), (...)-(...) L. kary pieniężne, płatne do budżetu państwa, za nieprzekazanie przez Stronę danych przewidzianych w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, tj. nieprzekazanie Prezesowi UKE informacji dotyczących posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, budynków umożliwiających kolokację, świadczonych usług telefonicznych,

usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych,

1. według stanu na dzień 31 grudnia 2014 r. w wysokości 1 700,00 PLN (słownie: jeden tysiąc siedemset złotych zero groszy),
2. według stanu na dzień 31 grudnia 2017 r. w wysokości 1 700,00 PLN (słownie: jeden tysiąc siedemset złotych zero groszy).

(decyzja, k. 5-9)

Od niniejszej decyzji powód – M. L., wspólnik spółki cywilnej (...)pl s.c. M. B., M. L. z siedzibą w miejscowości L. złożył odwołanie, zaskarżając decyzję w całości i wniósł o jej uchylenie lub ponowne jej rozpatrzenie. Zaskarżonej decyzji powód zarzucił dużą dysproporcję wielkości kary w odniesieniu do zakresu naruszenia, nieuwzględnienie wszystkich faktów mogących wpłynąć na wymiar kary, podnoszenie w uzasadnieniu argumentów, nie dotyczących istoty sprawy, nieuwzględnienie kłopotów teletechnicznych infrastruktury telekomunikacyjnej UKE, brak pomocy ze strony UKE przy wypełnianiu formularzy informacyjnych i szereg drobnych okoliczności mogących mieć wpływ na złagodzenie, a może nawet na uchylenie decyzji nakładającej kary, brak określenia terminu na uzupełnienie brakujących danych, brak wskazania powiązania między koniecznością uzupełnienia danych, a wysokością kary oraz błędy formalne. (odwołanie k. 10).

Pozwany Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, przeprowadzenie dowodu z dokumentów stanowiących akta administracyjne sprawy oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 1440 zł. (odpowiedź na odwołanie, k. 20- 23)

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Powód - M. L., wspólnik spółki cywilnej (...)pl s.c. M. B., M. L. z siedzibą w miejscowości L. jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym wpisanym do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonego przez Prezesa UKE pod numerem 1430. (zaświadczenie o wpisie, k. 1 akt adm.)

W związku z wykonywaniem działalności telekomunikacyjnej powód był zobowiązany do wypełnienia obowiązków informacyjnych wobec Prezesa UKE.

Między innymi do obowiązków powoda należało przekazywanie Prezesowi UKE informacji określonych w ustawie z 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (dalej jako „wruist”), tj. wskazanych w art. 29 ust 2 ustawy wruist informacji o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, wg stanu na ostatni dzień roku. Informacja, w myśl powyższej regulacji, musiała być złożona do 31 marca kolejnego roku. Powód wykonywał corocznie te obowiązki, za wyjątkiem danych za 2014 i 2017 rok, których organowi nie dostarczył (okoliczność bezsporna).

Wobec niewykonania przez powoda obowiązków Prezes UKE pismem z 23 sierpnia 2018 r., wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie nałożenia na powoda kary pieniężnej w związku z niewypełnieniem obowiązku udzielenia informacji, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2014 i 2017. Jednocześnie, Prezes UKE wezwał Przedsiębiorcę do przekazania danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2017r., niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary, w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia.

Pismem z 11 września 2018 r. powód wskazał, iż corocznie wypełniał obowiązki wynikające z ustawy o wruist. Wyraził zdziwienie, że za rok 2014 i 2017 informacje te nie dotarły do Prezesa UKE. Powód wskazał na prawdopodobieństwo

wystąpienia błędów technicznych podczas przesyłu danych za pośrednictwem Systemu Informacji o Infrastrukturze Szerokopasmowej. (pismo powoda z 11 września 2018 r., k. 9 akt adm.)

Przychody powoda za rok 2017 z tytułu prowadzenia działalności wyniosły (...) zł. (kopia zeznań podatkowych PIT-36L i PIT/B za 2017, k. 10-12v akt adm).

Powyższy stan faktyczny, który był bezsporny między stronami, Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w toku postępowania administracyjnego, które nie budziły wątpliwości Sądu co do ich wiarygodności, a strony także ich nie kwestionowały.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wstępnie zaznaczyć należy, iż zgodnie z art. 12 ustawy z 10 maja 2018 r. o zmianie ustawy Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 1118), do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie Ustawy zmieniającej, dotyczących nałożenia przez Prezesa UKE kary pieniężnej za naruszenia, o których mowa w przepisie art. 209 ust. 1 pkt 1 prawa telekomunikacyjnego (dalej jako Pt), zastosowanie mają przepisy dotychczasowe.

W myśl art. 29 ust. 1 ustawy o wruist (Dz. U. z 2017 r., poz. 2062 z późn. zm) Prezes UKE sporządza dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i na bieżąco, nie rzadziej niż raz na rok, weryfikuje i aktualizuje, w formie elektronicznej, inwentaryzację przedstawiającą:

- 1) informacje o usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, świadczonych w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu;
- 2) pokrycie istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, z odrębnym zaznaczeniem łączy światłowodowych i sieci bezprzewodowych, oraz budynkami umożliwiającymi kolokację.

Natomiast stosownie do art. 29 ust. 2 ustawy o wruist w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1:

- 1) państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne,
- 2) podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej,

3) przedsiębiorcy telekomunikacyjni

- przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych oraz aktualizują je corocznie w terminie do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.

Bezspornym jest w niniejszej sprawie, że na powódzie, jako przedsiębiorcy telekomunikacyjnym, ciążył obowiązek określony w powołanym wyżej przepisie art. 29 ust 2, którego przedsiębiorca nie zrealizował w ustawowym terminie.

W przypadku zaniechania wypełnienia tego obowiązku zastosowanie znajduje przepis art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt (Dz. U. z 2017 r., poz. 1907 z późn. zm), zgodnie z którym, kto nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci

telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe podlega karze pieniężnej.

Karę pieniężną, o której mowa w art. 209 ust. 1, nakłada Prezes UKE, w drodze decyzji, w wysokości do 3 % przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym (art. 210 ust. 1 Pt). Przy czym, jak przyjęto w doktrynie, podstawę wymiaru kary pieniężnej tworzy łączny przychód ze wszystkich źródeł. Ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes UKE powinien w świetle art. 210 ust. 2 Pt uwzględnić zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe.

Dokonując subsumpcji powyższego stanu faktycznego do przedstawionych regulacji prawnych Sąd doszedł do przekonania, że wydana decyzja odpowiada prawu, a ustalona w decyzji wysokość kary jest adekwatna do naruszenia przepisów prawa, jakiego dopuścił się powód.

W sprawie niniejszej oczywistym jest, że powód nie przekazując informacji, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za lata 2014 i 2017, w ustawowym terminie dopuścił się naruszenia, które podlegało karze na podstawie art. 209 ust. 1 pkt 1 pt. Przy czym informacje żądane od powoda nie są bagatelne dla organu. Niewypełnienie przedmiotowego obowiązku prowadzi do zaburzenia wykonywania zadań powierzonych Prezesowi UKE, przede wszystkim w zakresie tworzenia przez Prezesa UKE warunków rozwoju i wykorzystania istniejącej infrastruktury telekomunikacyjnej do zapewnienia użytkownikom końcowym usług telekomunikacyjnych. Brak informacji wymaganych na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy o wruist utrudnia prowadzenie przez Prezesa UKE inwentaryzacji usług i infrastruktury telekomunikacyjnej, a w konsekwencji opracowanie analizy dostępu do usług szerokopasmowych w celu zidentyfikowania obszarów wymagających udzielenia wsparcia na rozwój infrastruktury szerokopasmowej w ramach Programu Operacyjnego (...) na lata 2014-2020. Działania Prezesa UKE w tym zakresie mają na uwadze likwidowanie barier i wykluczenia cyfrowego na zgłoszonych obszarach. Informacje określone w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist umożliwiają m. in. zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu. Z kolei nieprzekazanie tych danych przez przedsiębiorcę daje mylny obraz o stanie infrastruktury i rynku usług telekomunikacyjnych, co ma znaczenie w szczególności przy jego analizie, również pod kątem, czy występuje na nim skuteczna konkurencja w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych, a także zagwarantowanie świadczenia usług telekomunikacyjnych o najwyższej jakości użytkownikom końcowym. Zatem zakres naruszenia należy ocenić jako znaczny.

Odnośnie zarzutu powoda dotyczącego kłopotów teletechnicznych infrastruktury telekomunikacyjnej UKE, zaznaczyć należy, iż Prezes UKE udostępnił i administruje systemem teleinformatycznym (...). Celem tego systemu jest usprawnienie procesu przesyłania danych, określonych w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist. Powód wskazywał, na możliwość wystąpienia błędu w systemie, sugerując tym samym, że złożył sprawozdania. Jednak powód tej okoliczności nie dowiódł, a nawet nie podjął takiej próby, zaś jego zarzuty odwołania wskazywały jedynie, że organ nie uwzględnił kłopotów teletechnicznych infrastruktury telekomunikacyjnej UKE. Jednak Prezes UKE zaprzeczył wystąpienia takiej okoliczności i twierdził, że system (...) ogranicza możliwość występowania błędów w raportach składanych przez zobowiązane podmioty.

Należy przy tym podkreślić, że zgodnie z zasadami regulującymi postępowanie cywilne, to strona, która z pewnych faktów wywodzi skutki prawne, powinna te fakty udowodnić. Zatem to powód twierdząc, że wykonał obowiązek informacyjny powinien ten fakt udowodnić.

Analogicznie zarzucany przez powoda brak pomocy ze strony UKE przy wypełnianiu formularzy informacyjnych nie zasługuje na uwzględnienie. Powód nie zgłaszał żadnych problemów z działaniem platformy (...) podczas przekazywania żądanych informacji. Ponadto nawet nie próbował nawiązać kontaktu z organem w celu skierowania doń prośby o pomoc w tej kwestii. Platforma (...) umożliwia zadanie pytania organowi, a powód nie zgłaszał w ten, bądź inny sposób ewentualnych problemów z wypełnieniem formularzy, tym bardziej zarzuty dotyczące technicznych kwestii systemu (...) są bezpodstawne.

Prezes UKE słusznie wskazał, że wymierzenie kary na podstawie art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt nie wymaga uprzedniego wyznaczenia terminu do uzupełnienia brakujących danych. Powód jako profesjonalista winien sam realizować obowiązki wynikające z ustawy. Prezes UKE nie ma ustawowego obowiązku napominania przedsiębiorców w kwestii realizacji ciężących na nich obowiązków. W związku z powyższym zarzut powoda w tym zakresie nie podlega uwzględnieniu.

Pozwany prawidłowo uwzględnił również dotychczasową działalność podmiotu i wziął pod uwagę jako okoliczność łagodzącą, fakt, że powód nie był dotychczas karany przez Prezesa UKE.

Jeśli chodzi o możliwości finansowe przedsiębiorcy, istotnym jest, iż przychody przedsiębiorcy za 2017 rok wyniosły (...) zł. Stanowią one podstawę wymiaru kary, W myśl art. 210 ust. 1 pt maksymalna wysokość kary wynosiła po 11 373,04 zł za każdy rok w którym powód nie wykonał obowiązku, co stanowi(...) podstawy wymiaru kary. Kara wymierzona powodowi w wysokości po 1 700 zł za każdy z deliktów administracyjnych jest zatem odpowiednia do zakresu dokonanych naruszeń i nie jest nadmiernie wygórowana. Mieści się w dolnym zakresie możliwej do wymierzenia kary. Wobec powyższego kara administracyjna w kwocie po 1 700 zł nie może zostać uznana za nadmiernie dolegliwą lub wygórowaną. W ocenie Sądu poniesienie przez powoda dwóch kar w wysokości po 1 700 zł, nie będzie stanowić dla przedsiębiorcy o przychodzie w wysokości prawie (...) tys zł nadmiernego obciążenia ani nie zagrozi jego dalszemu funkcjonowaniu. Należy podkreślić, że obniżenie kary stałoby w sprzeczności z celami prewencyjnymi sankcji za niezastosowanie się powoda do obowiązujących wymagań prawa, jak również represyjno-wychowawczymi, zmierzającymi do wymuszenia na ukaranym przestrzegania reguł prawnych w przyszłości. Nieuzasadnione pozostają zatem twierdzenia powoda o istnieniu dysproporcji wielkości kary w odniesieniu do zakresu naruszenia.

Wobec powyższego Sąd uznał, że Prezes UKE dokonał prawidłowej analizy wszystkich przesłanek, które winien wziąć pod uwagę zgodnie z treścią art. 210 ust. 2 Pt, mając na względzie, że kary pieniężne są instrumentem o charakterze prewencyjnym i dyscyplinującym, służącym wymuszaniu przestrzegania podstawowych obowiązków wynikających z przepisów ustawy, przy uwzględnieniu celów stawianych przez prawo telekomunikacyjne.

Sąd stanął zatem na stanowisku, że stan faktyczny sprawy uzasadniał nałożenie kar pieniężnych oraz ustalenie ich wymiaru w wysokości określonej w zaskarżonej decyzji. Kary te należy uznać za minimalne w świetle przychodów przedsiębiorcy, aczkolwiek proporcjonalne do naruszenia przepisów ustawy prawo telekomunikacyjne.

Z powyższych względów, nie znajdując podstaw do uwzględnienia odwołania, na podstawie art. 479⁶⁴ § 1 kpc podlegało ono oddaleniu.

O kosztach postępowania postanowiono stosownie do treści art. 98 i 99 kpc, zasądzając na rzecz strony wygrywającej proces - Prezesa UKE koszty niezbędne do celowej obrony, które w sprawie niniejszej ograniczały się do kosztów zastępstwa procesowego. Wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w wysokości 720,00 zł ustalone zostało w oparciu o § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015, poz. 1804 z zm.).

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka